

Přístavní ulička

Asonance

1. Já v přístavu chodila tou úzkou uličkou,
na tebe jsem čekala a bloudila tmou,
až zasvitla mi z dálky bílá plachta, nic víc,
já rozběhla se k moři tvému náručí vstříc.

R: Stůj, chvíli stůj, snad smíš, lásko má,
stůj, chvíli stůj, snad smíš, lásko má,
jen chvíli, než vítr zas jiný směr ti dá,
vždyť barvu očí tvých moře v dálce teď má.

2. Tu noc jsem byla šťastná, když vedle mě jsi spal,
když do mých vlhkých dlaní jsi lásku svou dal,
přinesls' mi prstýnek ze svých dlouhých cest,
zářil světlem noci jak tisíce hvězd.

R:

3. Hned ráno jsem ti řekla: "Za ženu si mě vem,
já chci být jenom tvá," ty však řekl jsi jen:
"Má loď už čeká a na ni musím jít,
moře je mou láskou a jinou nesmím mít."

R:

4. Teď chvíli, jen chvíli, a víc tě nespatřím,
odcházíš zas na loď a já nic nezměním,
jen v dálce křik racků zas vlny překrývá
a nad obzorem slunce z dlaní mých ubývá.

R: